

studie over het Réveil, in 1936, opdroeg aan de nagedachtenis van haar overgrootvader en haar moeder, maar veeleer uit een existentiële herkenning en beaming van de spiritualiteit van zovelen vertegenwoordigers van het Réveil. Dit is het ook geweest, dat haar schildering van het Réveil in haar eerste boek een eigen kleur en gehalte geeft. In verschillende opzichten zijn er dan ook overeenkomsten aan te wijzen tussen haar tekening van het Réveil en die welke Allard Pierson een halve eeuw tevoren van het Réveil gegeven had. Deze studie werd gevolgd door een rij van verschillende kleinere publicaties. In 1938 gaf zij in het licht een kleine selectie uit de briefwisseling tussen W. de Clercq en I. da Costa, terwijl zij in 1942 in de *Bijdragen en Mededeelingen van het Historisch Genootschap* een deel van de correspondentie tussen C.M. van der Kemp en H.J. Koenen voor een breder publiek toegankelijk maakte. In datzelfde jaar verscheen de door haar verzorgde uitgave van het reisdagboek van J. van Lennep en D. van Hogendorp uit 1823, terwijl in 1962 het verslag van W. de Clercq betreffende zijn reis naar St. Petersburg in 1816, voorzien van een inleiding en toelichtende aantekeningen van haar hand, van de pers kwam. Voorts wijdde zij aan de figuur van O.G. Heldring in 1958 een aparte monografie.

Studie in buitenlandse archieven, waarvan zij zowel mondeling in de kring van het Kerkhistorisch Gezelschap, als schriftelijk in artikelen in verschillende tijdschriften, tussentijdse verslagen gaf, verdiepte haar inzicht in de internationale verbanden waarin het Réveil in Nederland beschouwd behoort te worden. Zo groeide bij haar het verlangen een brede bewerking te geven van haar